

aanbood, was precies wat Six nodig had¹, en in de zomer van '42 mocht Thijssen menen dat de 'Radiodienst' die hij zou gaan vormen, bij de spoedig verwachte Geallieerde invasie belangrijke diensten zou kunnen bewijzen: de nieuwe taak kwam aan zijn onstuimige dadendrang tegemoet.

Thijssen vond een medewerker in Eindhoven, dr. J. Hoekstra, die via een familierelatie talrijke onderdelen uit de Philipsfabrieken smokkelde. De eerste zenders voor het binnenlandse net werden op de zolder van Thijssens woning gebouwd, in Bussum (hij was verhuisd), en daar vonden ook de eerste proefuitzendingen plaats. In september '42 vestigde hij in Amsterdam een clandestiene werkplaats. Hij ging via Navis en Bührmann contacten leggen in alle gewesten van de OD. In elk gewest werd een 'radiogroep' opgericht waaraan code-officieren verbonden werden. Zendposten kwamen tot stand in Amsterdam, Hilversum, Utrecht, Den Haag, Breda, Den Bosch, Venlo, Nijmegen, Arnhem, Apeldoorn, Groningen en Leeuwarden. Elke radiogroep had eigen marconisten; de chef-marconist, A. S. M. van Schendel, evenals Thijssen een functionaris van de PTT, wist drie maanden ziekteverlof te krijgen en werkte in die periode harder dan ooit om de marconisten te selecteren en te scholen. Elke zendpost werd voorts met de nodige accu's uitgerust om, wanneer het electrisch net uitviel, met het zenden en ontvangen door te kunnen gaan. Uiteraard was het wenselijk dat allen die aan de Radiodienst medewerkten, zich gemakkelijk konden verplaatsen, ook in spertijd. Daar werden vervoerbewijzen en vergunningen van de PTT voor gebruikt, soms echte, vaker nagemaakte. De resultaten van de proefuitzendingen waren, aldus later van Schendel,

'zeer verschillend. Sommige posten kwamen uitstekend door en werden overal gehoord, andere waren minder goed of zelfs onhoorbaar. Een nieuw bezoek aan die zendposten volgde dan, met beproeven en nazien van de apparatuur, verbeteren en verleggen van de antenne, enz.'²

Het is duidelijk: vele tientallen mensen zijn vele maanden in touw geweest om Thijssen te helpen bij het opbouwen van zijn Radiodienst. En welk een voldoening moet het zijn geweest toen hij inderdaad van Amsterdam uit

¹ Er was in '41 en '42 voor de OD van Versteegh, later Schimmelpenninck, nog later Tibo, ook al een radionet gebouwd door twee ingenieurs van de Amsterdamse Telefoondienst, ir. B. ten Bosch (een van de oprichters van het Legioen Oud-Frontstrijders) en ir. W. J. Bijleveld, maar dat net was na hun arrestatie, resp. in september '41 en in januari '42, verwaarloosd. Ir. ten Bosch werd in mei '42 gefusilleerd, ir. Bijleveld stierf in februari '45 in een Duits concentratiekamp.
² 'Ton': 'Mijn werkzaamheden als chef-marconist van de OD' in *Pittige verhalen uit onveilige tijden* (1947), p. 36.